

## 4. møde.

Onsdag den 17. oktober kl. 15.

Den første sag på dagsordenen var:

*Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks godkendelse af kongeriget Grækenlands og republikken Tyrkiets eventuelle tiltræden af Den nordatlantiske Traktat og en heraf følgende ændring i traktatens artikel 6.*

**Formanden:** Som tidligere meddelt går mit forslag ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning undergives to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dag; men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

*Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov nr. 439 af 19. november 1950 om afgift af rejsevaluta m. v.*

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Finansministeren (Thorvald Kristensen):** Jeg skal tillade mig for det høje ting at anbefale forslag til lov om ophævelse af lov nr. 439 af 19. november 1950 om afgift af rejsevaluta m. v.

Denne lov blev oprindeligt vedtaget med udløbstid den 31. marts 1952, idet det jo så var tanken til den tid at overveje, om man skulle fortsætte med en sådan lovgivning og da i hvilken form. Siden er der sket dette, at Danmark har modtaget en henvendelse fra den internationale valuta-fond, som mener, at en lovgivning i nøjagtig denne form ikke helt stemmer med fondens statutter, så at en ændring i hvert fald vil være nødvendig, hvis man vil fortsætte. Iøvrigt har erfaringen vist, at admi-

nistrationen af loven frembyder visse vanskeligheder. Det er let at forstå, at den illegale fremskaffelse af rejsevaluta, som allerede i forvejen i nogen grad fandt sted, har måttet undergå en vis forøgelse på grund af den yderligere fristelse, som lå i, at lovlig erhvervet rejsevaluta var belagt med en vis afgift. Jeg tror dog, man kan sige, at den frygt for et sammenbrud af lovens administration, som visse mennesker har haft, har været overdrevet. Med rejser af samme omfang som før lovens gennemførelse og med den fulde afgift af rejsevalutaen ville provenuet blive ca. 28 mill. kr. pr. år. Men man måtte naturligvis regne med, at både den økonomiske stramning i al almindelighed og selve denne afgifts gennemførelse måtte bidrage til at formindske rejsernes omfang, hvilket da også til en vis grad er sket. Samtidig måtte man naturligvis regne med, at en del ville gå udenom de officielle kanaler. Nu er forholdet dette, at i tidsrummet fra lovens vedtagelse den 19. november i fjor til den 31. august i år, altså ca. 9 måneder, har loven indbragt 15 mill. kr., hvilket altså tyder på, at dog det meste af rejsevalutaen går ad de officielle kanaler. Men det kan alligevel ikke nægtes, at en del antagelig går udenom, og dette i forbindelse med, at en lovgivning af specifikt denne art alligevel af hensyn til den internationale valutafond ikke kan fortsætte udover den 31. marts 1952, har gjort, at ministeriet mener, det vil være betimeligt at ophæve loven allerede nu. Forholdet er jo også det, at en afgift af denne karakter fortrinsvis kommer ind i sommermånederne, i hvilke de fleste turistrejser foregår, så at det provenu, afgiften ville indbringe fra nu af og til den 31. marts, sikkert ville være ret ubetydeligt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

**N. P. Nielsen:** Det foreliggende lovforslag går jo ganske kort ud på, at loven om afgift af rejsevaluta ophæves. Man kan vel sige, at denne afgiftslov ikke har været særlig populær; nå, det er måske ikke at forlange, at i det hele taget nogen afgiftslov skal være populær. Vi husker alle, at det var i november sidste år, man gennemførte en hel del afgiftslove, og da var denne lov også med. Nu har vi jo hørt den højtærede finansministers redegørelse for de grunde, man har til at ønske loven ophævet, dels at den internationale valuta-fond ikke ønsker afgiften opretholdt, dels